

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Milana Lipovského a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Štefana Sekelského na neverejnom zasadnutí v Bratislave 16. marca 2011 v trestnej veci obvineného **Ing. D. Š. pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby** podľa § 208 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. zák., vedenej na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 3T 47/09, o dovolaní, ktoré podal obvinený Ing. D. Š., zastúpený obhajcom JUDr. D. J., advokátom v Bratislave, proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 29. apríla 2010, sp. zn. 4To 25/2010, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného Ing. D. Š. **sa o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava V. zo dňa 19. januára 2010, sp. zn. 3T 47/09 bol obvinený Ing. D. Š. uznaný za vinného zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

v bližšie neurčenom čase od roku 1999 do dňa 18. apríla 2008 do 22.00 hod. v B., kedy dcére Z. Š. a manželke A. Š. vulgárne nadával a udrel ich, A. Š. a dcéru Z. Š. opakovane, niekoľkokrát do týždňa, prevažne pod vplyvom alkoholu, slovne a neskôr fyzicky napádal, vulgárne im nadával, ponižoval ich, správal sa k nim pohrdavo, bil a kopal ich do rôznych častí tela, vyhrážal sa im zabitím, tiež im bezdôvodne odopieral spánok tým, že ich budil, búchal im na dvere, čím poškodeným Z. Š. a A. Š. svojim konaním spôsobil psychické a fyzické utrpenie.

Okresný súd obvinenému za to podľa § 208 ods. 1 Tr. zák. za použitia § 36 písm. j/ Tr. zák., v spojení s § 38 ods. 3 Tr. zák. uložil trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., za použitia § 51 ods. 1 Tr. zák. súd obvinenému výkon uloženého trestu podmienčne odložil s probačným dohľadom s tým, že mu podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. ustanovil skúšobnú dobu probačného dohľadu na 5 (päť) rokov.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. súd obvinenému uložil v rámci probačného dohľadu obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c/ Tr. zák., za použitia § 74 ods. 1 Tr. zák. súd uložil obvinenému ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

Na základe odvolania, ktoré podal obvinený Ing. D. Š. spolu so svojou obhajkyňou proti tomuto rozsudku, Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 29. apríla 2010, sp. zn. 4To 25/2010, rozhodol tak, že podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného Ing. D. Š. zamietol.

Obvinený Ing. D. Š., prostredníctvom splnomocneného obhajcu JUDr. D. J., podal proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 29. apríla 2010, sp. zn. 4To 25/2010, v spojení s rozsudkom Okresného súdu Bratislava V zo dňa 19. januára 2010, sp. zn. 3T 47/09, dovolanie z dôvodov uvedených v § 371 ods.1 písm. c/ a písm. i/ Tr. por., pretože zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu a rozhodnutie bolo založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku.

Dôvody, ktoré uviedol vo svojom dovolaní sú v podstate totožné s tými, ktoré uviedol v odvolaní proti rozsudku prvostupňového súdu. Namietal, že prvostupňový súd rozhodol vo veci bez akýchkoľvek relevantných dôkazov, len na základe výpovede manželky a dcéry obvineného, ktoré podľa jeho názoru v tom čase konali v afekte po hádke a následky s tým spojené nedomysleli, čo potvrdili aj svojimi výpoveďami, či už v prípravnom konaní, alebo tiež v konaní pred súdom. Ony nechceli, aby bol aj väznený, očakávali, že sa to bude riešiť protialkoholickým liečením. Uviedol, že z vykonaného dokazovania je zrejmé, že neexistujú vôbec žiadne dôkazy, ktoré by potvrdili tvrdenia oboch poškodených ohľadom skutku, z ktorého bol on obžalovaný. Namietal, že nie sú špecifikované jeho konkrétne jednotlivé konania, ktoré by bolo možné analyzovať a skúmať, kedy a za akej situácie k ním malo dôjsť. Jednotlivé čiastkové skutky, ktoré sa mu kladú za vinu sú nielen nepreukázané, ale ani dostatočne vymedzené, ale len ponechané vo všeobecnej rovine, v dôsledku čoho

sa on nemohol riadne brániť. Uviedol, že jednotlivé skutky uvedené v obžalobe by bolo potrebné bližšie preskúmať a zasadiť do časovej súvislosti a vyhodnotiť, čo však vzhľadom na predložené dôkazy obžaloby nie je možné.

Ďalej namietal, že aj keď sa obe poškodené dovoľávali svedectva najbližších susedov, ani jeden zo svedkov nepotvrdil poškodenými uvádzané skutočnosti, čo však prvostupňový súd nevyhodnotil v jeho prospech, ale tak, že sú k skutku nič nepreukazujúce. Nesúhlasil s takto vykonaným hodnotením dôkazov. Uviedol, že neexistujú žiadne lekárske správy potvrdzujúce vznesené obvinenia. Poukázal tiež, že jeho manželka nikdy nepodnikla žiadne právne kroky, aby túto situáciu riešila. Ďalej namietal, že prvostupňový súd náležite nevyhodnotil dôkaznú situáciu v zmysle zásad uvedených v § 2 ods. 10 a ods. 12 Tr. por. Uviedol, že prvostupňový súd si osvojil závery nekompetentného znaleckého posudku, ktorý vypracovala PhDr. E. S., ktorá bola pribratá do konania v rozpore s § 143 Tr. por. a § 15 zákona o znalcoch. Poukazuje na skutočnosť, že tento fakt spochybnil aj prvostupňový súd. Tento posudok obvinený hodnotí kriticky.

Obvinený preto navrhol, aby dovolací súd rozsudkom vyslovil, že došlo k porušeniu zákona a súčasne zrušil uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 29. apríla 2010, sp. zn. 4To 25/2010, a tiež zrušil predchádzajúce rozhodnutie súdu prvého stupňa – rozsudok Okresného súdu Bratislava V zo dňa 19. januára 2010, sp. zn. 3T 47/09, vo všetkých jeho výrokoch.

Dovolanie obvineného Ing. D. Š. bolo zaslané na vyjadrenie v zmysle § 376 Tr. por. Okresnej prokuratúre Bratislava V, táto však svoje právo vyjadriť sa k dovolaniu v stanovenej lehote nevyužila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.), na základe podaného dovolania zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. por.), bolo podané osobou oprávnenou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), za splnenia ustanovenia § 373 Tr. por., v zákonnej lehote a mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 2 Tr. por.), ale súčasne zistil aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por., lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Dovolanie umožňuje oprávneným osobám namietat' zásadné porušenie procesnoprávnych a hmotnoprávnych ustanovení v rozhodnutiach súdov, a to z dôvodov, ktoré sú taxatívne upravené v ustanovení § 371 ods. 1 písm. a/ až písm. l/ Tr. por.

V zmysle § 374 ods. 1 Tr. por. dovolanie už pri jeho podaní musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozhodnutie napáda a aké chyby sa vytýkajú rozhodnutiu alebo konaniu, ktoré rozhodnutiu predchádzalo. V zmysle § 385 ods. 1 Tr. por. je dovolací súd viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Dôvodom pre podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. je, že zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu. Pod pojmom zásadné porušenie práva na obhajobu mal zákonodarca na mysli, že v konaní boli najmä porušené ustanovenia o povinnej obhajobe. Táto podmienka dovolania je spravidla splnená vtedy, ak obvinený po určitú časť trestného konania nemal obhajcu, napriek tomu, že ho mal mať, ak orgány činné v trestnom konaní, alebo súd v tomto čase aj skutočne vykonávali úkony trestného konania, ktoré smerovali k vydaniu meritórneho rozhodnutia, ktoré bolo dovolaním napadnuté.

Najvyšší súd konštatuje, že takéto zásadne porušenie práva na obhajobu nezistil zo spisu. Vo vzťahu k námietke obvineného týkajúcej sa znaleckého posudku, ktorý vypracovala PhDr. E. S. a ktorý obvinený považuje za nezákonný, Najvyšší súd uvádza, že táto námietka zakladá dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por., čiže rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom. Avšak ani tento dôvod dovolania Najvyšší súd nezistil a poukazuje pritom na uznesenie Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 4To 128/09, ktorý vo svojom odôvodnení uviedol, prečo považoval znalecký posudok podaný PhDr. E. S. za zákonný, s jeho závermi sa stotožňuje a na ne len odkazuje.

K ďalším námietkam obvineného Najvyšší súd uvádza, že tieto sa týkajú skutkového zistenia. Dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok neslúži k revízií skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať alebo korigovať len odvolací súd. Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu inštanciu zameranú k preskúmaniu rozhodnutí súdu druhého stupňa. Správnosť a úplnosť skutkových zistení dovolací súd nemôže

posudzovať, pretože nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať. Námieta nesprávnosti skutkových zistení, prípadne nesúhlas s tým, ako súd hodnotil vykonané dôkazy, nemôže zakladať dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Tento dôvod dovolania je daný iba v prípadoch, keď rozhodnutie súdov spočíva na nesprávnom právnom posúdení skutku alebo na inom nesprávnom hmotnoprávnom posúdení. Nie je možné s poukazom na dovolací dôvod uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. domáhať sa preskúmania skutkových zistení, na ktorých je rozhodnutie založené.

So zreteľom na to, že v posudzovanej veci neboli splnené podmienky dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ a písm. i/ Tr. por. Najvyšší súd Slovenskej republiky bez preskúmania veci podané dovolanie na neverejnom zasadnutí odmietol podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.

V Bratislave 16. marca 2011

JUDr. Milan L i p o v s k ý, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová